

A Fővárosi Ítéletábra a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző ügyvéd: dr. Kovátsits László) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a I rendű alperes neve I. rendű alperes, a dr. Strasser dr. Józsa Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Strasser Tibor) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. december 15. napján kelt 68.P.20.612/2016/28-I. számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és a II. rendű alperest az I. rendű alperessel egyetemlegesen kötelezi a nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A perköltségre vonatkozó rendelkezéseit megváltoztatja és a II. rendű alperest terhelő eljárási illeték összegét 750.000 (hétszázötvenezer) forintra leszállítja. A felperes által fizetendő eljárási illeték összegét 750.000 (hétszázötvenezer) forintra felemeli.

A peres felek az első- és másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az ... 2012. január-februári számának címlapján és a 15. oldalán a felperes hozzájárulása nélkül egy fotómontázs jelent meg, amelyben a felperes képmását egy szexuális tartalmú cselekvést végző meztelen női testhez montírozták. A fotómontázs felirata: „A ...ja.”

A ... 2012. év 111. száma úgy jelent meg, hogy 16 saját oldalnyi tartalom után befűzték az ... című lap 2012. január-februári számának egy olyan csökkentett oldalszámú változatát, amelyből kihagyták a közepén található, teljesen fekete-fehér nyomású 16 oldalnyi részt. A befűzött tartalom címlapján és a 15. oldalán ugyanúgy megtalálható a felperest ábrázoló fotómontázs. A ... című lap címlapján megjelent a II. rendű alperes képmása és neve azzal a megjegyzéssel, hogy a lap szerkesztője.

Az ... és a ... elnevezésű magazinok egymástól elkülönülő sajtótermékek, mindkettejük kiadója a

korábbi I. rendű alperes.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes a ... című lap szerkesztőjeként a lapban megjelent felperes arcát felhasználva meghamisított képpel, megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát, emberi méltóságát, illetve jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől, valamint az alperesek egyetemleges kötelezését 15.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Állította, hogy a II. rendű alperes volt a ... című lap szerkesztője. Előadta, hogy az alperesek azzal, hogy valótlan tartalmú képet, címlapon minősíthetetlen környezetben jelenítettek meg, méltatlan helyzetbe hozták, jelentős mértékben megsértették a felperes emberi méltóságát.

A felperes közszereplésével össze nem függő, felperes arcát felhasználva meghamisított képet a felperes hozzájárulása nélkül használták fel.

Előadta, hogy a történetek felzaklatták. Kínos és kellemetlen helyzetbe került családtagjai, ismerősei körében, munkáltatójánál is kellemetlenségek érték. A felperes lényegében abból él, hogy jó erkölcsű, jó hírnévnek örvendő, feddhetetlen nő, gyermekműsorokban is szerepel, a család-barát sorozat mellett. A per tárgyát képező magazinokban való arcképének megjelenése miatt ezektől a lehetőségektől a jövőben esik. Magyarázkodásra szorult, a perbeli képek megjelenése miatt a „...” című sorozatból kiírták. A perbeli képek megjelenése után számtalan internetes oldalon folyamatosan és mind a mai napig a felperest ócsárló, minősíthetetlen kifejezéseket és mondatokat tartalmazó, és részben az alperesektől is származó internetes cikkek jelentek meg, amit az interneten jóval szélesebb olvasóközönség olvas.

A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a ... magazinban nem jelent meg a sérelmezett fotó. A ... magazinhoz ingyenes mellékletként volt csatolva az attól függetlenül szerkesztett ... című lap, mert tulajdonosi döntés volt, hogy így kerüljön a ... magazin terjesztésre. Az ominózus fotó az ... című lapban volt, amely sajtótermékhez a II. rendű alperesnek semmi köze. Nem volt egyik újságnak sem szerkesztője. Az I. rendű alperes ügyvezetője volt csupán. Nem volt rálátása az ... magazin tartalmára. Előadta, hogy az ... című lapot az ... készíti. Hivatkozott arra, hogy a sajtótermékben csupán promóciós céllal történt a szerkesztői megjelölése. A felperes által igényelt összeget jelentősen eltúlzottnak tartotta.

A Fővárosi Törvényszék 68.P.21.684/2012/12. számú ítéletében megállapította a jogsértést mindkét alperes vonatkozásában, eltiltotta az alpereseket a további jogsértéstől, valamint egyenként kötelezte az alpereseket 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és a perrel felmerült költségek megfizetésére. Az elsőfokú ítélet az I. rendű alperes vonatkozásában - fellebbezés hiányában - jogerőre emelkedett.

A felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a Kúria 2015. november 18-án meghozott Pfv.IV.21.091/2015/8. számú végzésével a jogerős ítéletet a II. rendű alperes tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Előírta, hogy a megismételt eljárásban lefolytatandó bizonyítási eljárás során kell tisztázni, hogy jogilag ki felelhet a ..., illetve az ... magazinok tartalmáért.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a II. rendű alperes azzal, hogy a ... 2012. évben megjelent 111. lapszámában a felperes hozzájárulása nélkül kétszer is ugyanaz a fotómontázs jelent meg, amelyben a felperes képmását egy szexuális tartalmú cselekvést végző meztelen női testhez montírozták, megsértette a felperes emberi méltóságát, képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát és a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. A II. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000.000 forint nem

vagyon kártérítést, valamint 500.000 forint+áfa együttes perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 1.200.000 forint, a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 300.000 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését Magyarország Alaptörvényének (Alaptörvény) I. cikk (1) bekezdés, II. cikk, VI. cikk (1) bekezdése, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdése, Ptk. 78. § (1), (2) bekezdése, a Ptk. 80. § (1), (2) bekezdése, a Ptk. 84. § (1) bekezdés a), b) és e) pontja, a Ptk. 339. § (1) bekezdése, a Ptk. 344. § (1) bekezdése, a Ptk. 355. § (4) bekezdése, a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.) 7. § (1), (3) bekezdése, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (3) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. § (1) bekezdése, 1. § 6. pontja, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Európai Emberi Jogi Egyezmény 8. Cikkének első pontja értelmezésére és alkalmazására alapította.

Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy megállapítható-e a II. rendű alperes szerkesztői felelőssége. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) tájékoztatást értékelve rögzítette, hogy abban kizárólag a ... című nyomtatott sajtótermék szerepelt, nem szerepelt a jelen per tárgyát képező Jelentőséget tulajdonított annak, hogy az Mttv. 46. § (9) bekezdése értelmében a sajtóterméken, illetve ha a jogszabály eltérően nem rendelkezik, az egyéb kiadványon fel kell tüntetni a szerkesztésre és a kiadásra vonatkozó legfontosabb adatokat. Mivel a nyilvántartást vezető hatóság megkeresésével nem merült fel új bizonyíték, ami alapján a valós szerkesztői felelősséget meg lehet állapítani, a II. rendű alperes egyéb bizonyítási indítvánnyal nem élt a szerkesztői felelősségi viszonyok tisztázása érdekében, ezért az elsőfokú bíróság egyrészt az érintett lapszámok, másrészt a II. rendű alperest terhelő bizonyítatlanság terhe mentén foglalt állást a szerkesztői felelősség kérdésében.

Rögzítette, hogy a ... című lap impresszuma szerint a lapszerkesztést és tördelést az ... végzi. A II. rendű alperes azonban semmivel nem támasztotta alá, hogy a lapszerkesztés megfeleltethető a főszerkesztői tevékenységnek, vagy hogy a lapszerkesztésért megjelölt felelős gazdasági társaság a perbeli lapszám megjelenésekor létező, bejegyzett társaság volt. Utalva a Kúria határozatára hangsúlyozta, hogy nem elegendő egy homályos háttérű kft. nevére és tulajdonosára általában hivatkozni.

Akként foglalt állást, hogy a szerkesztői felelősséget a sajtótermék olvasói irányába való megfelelés szempontjából kell értékelni. A szerkesztői minőség feltüntetésének elsődleges célja a nyilvánosság tájékoztatása. Ebből az következik, hogy egy adott lapszám vonatkozásában a szerkesztői tevékenységet végző szerkesztő megjeleníthető az adott lapszámnak adott esetben a címlapján is, nem kizárólag az impresszumban. Mivel a II. rendű alperes szerkesztőként szerepelt a címlapon, a II. rendű alperest terhelte annak bizonyítása a perbeli lapszámnak más természetes vagy jogi személy volt a szerkesztője. A II. rendű alperes a megismételt eljárásban sem tudta ezt bizonyítani. Egyetértett a Kúriának azzal a következtetésével is az elsőfokú bíróság, hogy nem lehet jogilag promóciós okból szerkesztőnek lenni.

Rögzítette, hogy a megismételt eljárásban a II. rendű alperes részletes nyilatkozatot tehetett volna a szerkesztési gyakorlatra, illetve bizonyítási indítványokat terjeszthetett volna elő. Mivel erre nem került sor, ezért az elsőfokú bíróság az alapeljáráshoz képest sem jutott újabb adathoz annak érdekében, hogy ha nem a II. rendű alperes, akkor ki viselte ténylegesen a szerkesztői felelősséget a perbeli lap vonatkozásában.

Nem fogadta el a II. rendű alperes azon védekezését, hogy a perbeli esetben tulajdonosi döntés volt, hogy a nevét és képmását tudta nélkül a lapszám címlapján szerkesztőként tüntették fel. Ennek a Ptk. 344. § (1) bekezdésére figyelemmel, külső jogviszonyokban nincsen egyebekben relevanciája a

károsult felperes felé.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint, mivel a jogsértő tartalom jogosulatlan képmás felhasználás volt, ezért nincs jelentősége annak, hogy két különálló lapról van-e szó vagy sem. Kiemelte, hogy a felperes által sérelmezett képi megjelenítés a ... című lapban jelent meg úgy, hogy az ... című lap a ... című lapban volt benne, azzal együtt került forgalomba hozatalra, ezért a ... című lap tekintetében fennálló felelőssége folytán a II. rendű alperes esetében azért állapította meg a személyiségi jogsértést, mert hozzájárulás hiányában a képmás bármilyen módon történő nyilvánosságra hozatala személyiségi jogot sért.

Hangsúlyozta, hogy még abban az esetben is, ha felperes ezen képmásának az ... című lapban való nyilvánosságra hozatalához hozzájárult volna, a ... című lapban kifejezett hozzájárulására lenne szükség.

A képmással való visszaélés kapcsán kifejtette, hogy a felperes a perbeli képi megjelenítés alapján egyértelműen felismerhető és beazonosítható. Egyértelmű az is, hogy a kereset tárgyát képező kép nem a II. rendű felperest ábrázolja. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy bizonyítottá vált-e a perben, hogy pontosan mely képről készült a perbeli képi tartalom. Mindenképpen a II. rendű alperesen nyugodott a bizonyítási teher abban a tekintetben, hogy ha ez a képi tartalom nem a felperest ábrázolja, akkor pontosan kit, illetve ha ténylegesen a felperes van a képen, akkor annak nyilvánosságra hozatalához a felperes hozzájárult. A II. rendű alperes pedig egyik vonatkozásban sem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek.

Kifejtette, hogy egy sorozatbeli szereplőnek, egy kitalált személynek nincs személyiségi joga. Amint az általános közfelfogás is a felperest azonosítja be a sorozatban megformált szerepen keresztül, következésképpen a perbeli esetben a felperes személyiségi jogai is sérülnek a visszaélésszerű képmáshasználat esetén.

Az alapeljárásban keletkezett 12. számú, illetve a megismételt eljárásban keletkezett 11. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomásokra figyelemmel valónak fogadta el a felperes személyes nyilatkozatát, továbbá értékelte, hogy a II. rendű alperes sem vitatta, hogy a felperes által kifogásolt képi megjelenítéssel sérült a felperes emberi méltósága, valamint a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi joga. Ezért ebben a tekintetben is megállapította a jogsértést.

A magánélet védelmével kapcsolatos elemzésének eredményeként megállapította, hogy a felperes hozzájárulása nélkül történő nyilvánosságra hozatal a magánéletbe való olyan jogosulatlan beavatkozást jelentett, melyért fennálló felelősséget nem zárhatja ki az a tény, hogy a felperes személye iránt fokozott és széleskörű érdeklődés tapasztalható.

Megállapította, hogy a felperes testéről, illetve nemi életével kapcsolatosan nem vitásan a perbeli sajtótermékbeli megjelenést megelőzően soha nem jelent meg ilyen jellegű fényképfelvétel. A felperes erkölcsileg tiszta, jóhírnévnek örvendő fiatal nő. Az emberi személyiségét alkotó lényegi tulajdonságok és ismérvek összességét jelentő emberi méltóságát, mint a polgári jog által védett általános személyiségi jogot sérti ezért a kereset tárgyát képező sajtótermékbeli megjelenés, mivel az bármiféle felhatalmazás nélküli, konkrétan a felperes személyiségét ért súlyos támadás.

Mindezek alapján a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította a jogsértést, a b) pontja alapján eltiltotta a II. rendű alperest a további jogsértéstől a ... című lap tekintetében.

Az ... című lapban megjelentetett képmás vonatkozásában azonban a II. rendű alperes tekintetében megalapozatlannak találta a keresetet, mivel ezen sajtótermékkel összefüggésben a II. rendű alperes felelőssége nem állt fenn.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján rendelkezett a nem vagyoni kártérítésről. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a felperes tiszta erkölcsű, jóhírnévnek örvendő, visszahúzódó életet élt. A „...” produkcióban való szereplésére tekintettel szerződésben vállalt kötelezettsége volt, hogy a sajtóban, médiában kizárólag a produkció engedélye alapján jelenhet meg róla bármilyen sajtóinformáció, különösen fennállt ez az erotikus megjelenések vonatkozásában. A szexuális tartalommal bíró megjelenéstől és nyilvánosság előtti megjelenítéstől

való távolságtartás a felperes személyiségéből is fakadt. Gyermekműsorokban is szerepelt és készített is ilyen műsorokat, így a felperes lényegében abból élt, hogy jóerkölcsű, jóhírnévnek örvendő, feddhetetlen nő.

Mindebben a felperes személyéről kialakult értékítéletben, a felperes társadalmi megítélésében és személyisége értékminőségében okozott súlyos mértékű kedvezőtlen irányú változást a II. rendű alperesnek felróható, felperes vonatkozásában durva és többszörös személyiségi jogsértés. Megállapította, hogy nemcsak családi körben, barátai, ismerősei körében kellett magyarázkodnia. Magát a felperest is mélyen érintette, nemcsak a manipulált kép látványa, hanem az is, hogy gátlástalanul, személyiségi jogait visszaélészerűen, durva módon megsértették. Szégyenkezett és magyarázkodnia kellett ebben a számára borzasztó helyzetben.

Az első eljárásban született 12. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomás alapján azt a következtetést vontta le, hogy nem csupán az utóbb történt gyermeke születése miatt írták ki átmeneti időre a sorozatból, hanem állandó szereplőként véglegesen. A tanúvallomás alapján az állapítható meg, hogy a jövőben éppen a perbeli képek megjelenése miatt nincs arra lehetőség, hogy a felperes hosszú távra visszakerüljön a „...” produkcióba, vagy más ilyen jellegű produkcióba, függetlenül attól, hogy a per ideje alatt két-három epizód erejéig látható volt a történetben. Állandó szereplőkénti alkalmazására azonban nem került sor az eltelt időben sem. A munkahelyén ezért a magyarázkodáson túl nagyobb hátrányt okozott az alperesi jogsértés.

Mérlegelte azt is, hogy az alperesi jogsértés a felperes életét, társadalmi megítélését, a közvélemény, a szélesebb nyilvánosságban róla kialakult képet jóval szélesebb körben befolyásolta és érintette hátrányosan. Bár a manipulált kép viszonylag kis példányszámban megjelenő sajtótermékben került nyilvánosságra, de a perbeli sajtótermékbeli megjelenés a társadalomban jóval szélesebb nyilvánosságban eredményezte hátrányosan a felperes megítélését, társadalmi életben való részvételét és a magánéletét is.

A II. rendű alperes a felperes vonatkozásában egyszerre több személyiségi jogot sértett meg, nevét és arcképét is adta a ... című laphoz, magatartása olyan kirívóan felróható, az ezzel okozati összefüggésben megállapított hátrány pedig olyan súlyos, olyan durván sérti a felperes magánszféráját és személyiségi jogait, hogy a bíróság a fenti szempontokat mérlegelve magasabb összegű nem vagyoni kártérítést állapított meg a felperest ért sérelem, hátrány hozzávetőleges kiegyensúlyozásához.

A felperes által hivatkozott és perbeli sajtótermékbeli megjelenés következtében, illetve jelen peres eljárásnak a következtében megjelent internetes reagálások, de meghatározott érdeklődési körű olvasókat vonzó weboldalakon megjelent írásokat a II. rendű alperesnek nem találta felróhatónak. Értékelte azt is azonban, hogy ezek is alátámasztják, hogy az alperesi jogsértés milyen széles körben és a mai napig is kihat a felperes életére.

A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását. Fellebbezésében hangsúlyozta, hogy a ... lap címlapján volt feltüntetve, mint szerkesztő alperes. Ez promóciós céllal történt, valódi munkát nem végzett, a valós szerkesztési munkát az impresszumban feltüntetett cég végezte, ugyan úgy, mint az ... magazin esetében. Ez utóbbi lapban végképp nem végzett semmilyen szerkesztői munkát.

Kiemelte, hogy a per tárgyát nem képezi a ... , az érintett ... lap adatai pedig rendelkezésre álltak, amelyben a személye egyáltalán nem szerepel.

Sérelmezte, hogy miután az impresszumban ténylegesen szerepel az, nem merült fel az, hogy a II. rendű alperes főszerkesztője lett volna bármelyik lapnak. Erre tekintettel nem eshet terhére annak bizonyítása, hogy valós cégről van-e szó.

Álláspontja szerint a felperes nem egyszerűsítheti le a bizonyítást azzal, hogyha egyszerű szerkesztőként a ... magazinon feltüntették az alperest, akkor neki mindenképpen felelőssége van. Hangsúlyozta, hogy a főszerkesztőnek van csak felelőssége, így az a kérdés, hogy mitől tekinthető valaki szerkesztőnek, másodlagos.

Tévesnek tartotta ezért az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a szerkesztői felelősséget a sajtótermék olvasóközönségének irányába való megfelelés szempontjából kell értékelni. Az impresszum hivatott a szükséges adatok feltüntetésére és az ebben foglaltak alapján csak főszerkesztői felelősségről lehet beszélni. Kiemelte, hogy mind két sajtóterméknek külön-külön saját impresszuma volt.

Hivatkozott arra, hogy a Kúria csak azt írta elő, miszerint vizsgálni kell a tényleges főszerkesztői felelősséget. Ugyanakkor okkal hivatkozott arra, hogy nincs köze e lap szerkesztéséhez, de ezt a nemleges állítását nem kellett bizonyítania.

Vitatta, hogy terhelte az ... magazin főszerkesztője tekintetében a bizonyítás. Hangsúlyozta, hogy a per tárgya az ..., amelyhez nincs kötődése szerkesztői vonatkozásban. Minderre tekintettel a Ptk. 344. § (1) bekezdése nem alkalmazható.

Kiemelte, hogy semmilyen tudomása nem volt az ... szerkesztésével kapcsolatosan, arról, hogy a két újságot együttesen terjesztik és remittendaként megmaradt ... színes oldalai, önálló kiadványként a ... lappal együtt kerültek eladásra. Ez azonban nem hathat ki a ... lapra, hiszen a két lap pontosan elválasztható.

A képmással való visszaéléssel kapcsolatban utalt arra, hogy abban az esetben sem lehetett főszerkesztői felelőssége az ... magazin tekintetében, ha ténylegesen főszerkesztője a ... magazinnak függetlenül attól, hogy összekapcsolva vagy önállóan terjesztették a két lapot. Az ... magazint semmiképpen nem szerkesztette, nem tudhatta abba milyen anyagok kerülnek, így a lapban megjelentekért felelősség sem állhat fenn.

Álláspontja szerint jelentősége van annak, hogy a ... című lap egy sajtóterméknek minősül, vagy ha részben bele is fűzik az ... című lapot akkor is, két különálló sajtótermékről van szó. Példákkal utalt több lap egymással összekapcsolt, vagy összezsomagolt megjelentetésére.

Hivatkozott arra, miszerint nem bizonyított, hogy a felperes képe került a fényképre. Ha pedig a látható kép nem a felperes képmása, akkor nem lehet a megjelentetését a személyére nézve visszaélésnek tekinteni, hiszen nincs szó képmás jogosulatlan elkészítéséről, nyilvánosságra hozataláról. Az ... magazin sem állította azt, hogy az a kép a felperes képmása. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy nem a felperest ábrázolja a képi megjelenés. Ebben az esetben viszont a felperesnek kell bizonyítania, hogy a saját képmása van a felvételen. Feltehetően az ... képszerkesztője találhatta ezt a képet és a felperes szerepére asszociált, ezt jelezte a felirattal, de annak feltüntetése nem merülhetett fel, hogy a valóságban ki lehet a képen.

Vitatta a felperes magánélethez való jogának sérelmét is. A felperes személyére vonatkozóan nem történt nemi életére, testiségére vonatkozó közlés, szerepére való utalásból semmiképpen nem vonható le ilyen következtetés.

Hivatkozott arra, hogy a felperesről készültek nemcsak fürdőruhában, hanem melltartó nélkül is képek, ezért nem felel meg a valóságnak, hogy soha nem jelent meg ilyen jelleggel fényképfelvétel a testéről.

Hivatkozott arra, hogy az eltelt 6 év egyértelműen bizonyítja, hogy a felperes társadalmi megítélésében, személyisége értékminőségében nem okozhatott olyan súlyos mértékű, kedvezőtlen irányú változást, az egyébként durvának és többszörös személyiségi jogszértésnek nem mondható kép megjelentetése. Kis példányszámú és célzott rétegnek szóló lapban, az ...-ben jelent meg a kis kép, ami bélyegnagyságban szerepelt a címlapon, de a ... címlapján nem szerepelt.

Ha egyáltalán felfigyelhetett valaki a képre, legfeljebb az önállóan értékesített lapból értesülhetett a arról, semmiképpen nem a ... című lapból. Ilyen körülmények mellett nehezen hihető, hogy a felperesnek a II. rendű alperesre visszavezethetően családi, baráti, ismerősi körében és a

munkahelyén is magyarázkodnia kellett. Ez akkor merülhetett fel, ha valamelyik nagy példányszámú bulvárlapban történik a jogellenes megjelentetés.

Az időmúlás igazolta azt is, hogy nem véglegesen került kiírásra a felperes a sorozatból. A szerepbéli férjét teljesen kiírták, de a felperes visszatért rövidebb időre. Tanúvallomás alapján ezért nem állapítható meg, hogy a jövőben éppen a perbeli képek megjelenése miatt nincs arra lehetőség, hogy a felperes visszakérüljön. A sorozat felelős vezetőitől soha nem közöltek ilyet, ha bárki ezt állította is, az csak a felperes igényének segítése érdekében történhetett, mivel nincs alapja annak, hogy a felperes elesett az ilyen munkalehetőségektől.

Álláspontja szerint a megítélt nem vagyoni kártérítés összecszerűségében is eltúlzott.

Kiemelte, hogy a felperes személyét érintő reagálások nincsenek összefüggésben az ...-ben megjelent képpel.

Vitatta az elsőfokú bíróság perköltségszámítását is. Álláspontja szerint a felperes csak 1/3-ad részben volt pernyertes, ennek megfelelően kellett volna az elsőfokú bíróságnak az alperes javára ügyvédi munkadíjat megállapítania.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének főbb megállapításaival, kiemelte, hogy a II. rendű alperes semmilyen módon nem bizonyította, hogy ha nem ő, akkor ki lenne a felelős a szerkesztésért. A felperest a jogsértés rendkívüli módon megviselte, a sorozatba nem írták vissza, a jogsértés aljas indokból elkövetettnek is minősül, a II. rendű alperes - az ... közlésével - a jogsértő kép híreszteléséért felel.

A fellebbezés kisebb részben alapos.

A hatályon kívül helyezést megelőzően született elsőfokú ítéletnek az I. rendű alperes vonatkozásában jogerős rendelkezései jogerejét - a perköltségre is kiterjedően - a jelen felülbírálat tárgyát képező elsőfokú ítélet nem érintette. Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletnek a felperes keresetét a II. rendű alperessel szemben 5 millió forint nem vagyoni kártérítés és az ... magazinban megjelent tartalom miatti elutasító rendelkezése.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal kellett pontosítani a lefolytatott és elsőfokú bíróság által is értékelt bizonyítás eredménye alapján, hogy a ... 2012. év 111. lapszámát a címlapon feltüntetett II. rendű alperes szerkesztette. Egyebekben az elsőfokú bíróság a releváns tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével nagyjából egyetértett, és a fellebbezésre is tekintettel további érvekkel indokolja döntését.

A Ptk. 80. § (1), (2) bekezdése szerinti képmással való visszaélés miatti kereseti igénynél azt kellett vizsgálni, hogy a kifogásolt képen a felperes képmása szerepel-e. Az elsőfokú bíróság a tényállásban helyesen állapította meg, hogy a felperes képmását (arcát) egy szexuális cselekményt végző személy testére montírozva, egy montázs részeként jelenítették meg. Szükségtelenül elemezte ennél fogva az elsőfokú bíróság indokolásában a további lehetőségeket. Ezt támasztotta alá, hogy a felperes által csatolt ... cikkben (68.P.21.684/2012/1/F/4. sorszámú melléklet) ... az ... magazin lapmenedzsereként maga is fotómontázsként hivatkozott a képre. A képet alaposabban megtekintve látható az arc és a váll távolságának aránytalansága is. Súlytalan volt ezért annak perbeli felvetése, hogy a kép egy a felperesre hasonlító alperes által megjelölt pornósztárnő ábrázol.

Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra is, hogy a bemutatott képről a felperes felismerhető, a „A ...ja” szöveg, a hasonlóságra, a kép manipuláltságára utalás nélkül ugyanis a

felperes személye irányába mutat. Az olvasó a képről a felperest ismeri fel, a montázstechnika első ránézésre az átlagolvasó számára nem szembetűnő.

A felperes képmásának (arcának) perbeli tartalmú fotómontázs részeként való megjelenítése egy szexmagaziban nyilvánvalóan a felperes hozzájárulása nélküli, és visszaélésszerű, ezzel ellentétes előadást az alperes sem tett. A megjelenés ezért a Ptk. 80. § (1), (2) bekezdése alapján sértette a felperes képmásához fűződő jogát és témájánál, megalázó jellegénél fogva a Ptk. 76. § alapján az emberi méltóságát. Mivel a szöveg mellett a kép hamissága az átlagolvasó számára nem nyilvánvaló, és a kép a szöveggel olyan a felperes személyiségével ellentétes, számára sértő és valótlan tartalmat közvetít, mintha a felperes szexuális tevékenysége képi rögzítéséhez, megjelenítéséhez hozzájárult volna, sértette a Ptk. 78. § (1), (2) bekezdése alapján a jóhírnevét is.

A továbbiakban azt kellett vizsgálni, hogy a fenti jogsértések a II. rendű alperes terhére róhatók-e, azokért felelőssé tehető-e vagy sem.

A másodfokú bíróság megítélése szerint annak volt jelentősége, hogy bár a ... és az ... külön kiadványok, a perbeli jogsértés azáltal következett be, hogy a ... 2012. évi 111. számát megvásárló olvasók a magazinban a képet és a feliratot megtekinthették. A perbeli ... lapszám az ... kiadványának szerkesztett, fekete-fehér nyomású rész nélküli tartalmával együtt jelent meg, a ... közepébe fűzve. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az eredeti lappéldányok megtekintése alapján nem utólagos, hanem együttes összefűzésével, ami a kiadványok azonos mérete miatt a tartalom iránt érdeklődő olvasó számára sem szembetűnő.

Fentiek alapján a ... szerkesztett tartalmának minősült az ... szerkesztett része, amelyért - egyéb körülmények hiányában - a ... magazint szerkesztő, a magazin tartalmát meghatározó személy, több személy esetén a főszerkesztő, felelősséggel tartozik. Közömbös volt ezért az ... magazin szerkesztése körében előadott alperesi védekezés és fellebbezési érvelés is. A II. rendű alperes remittendával kapcsolatos példái sem cáfolták a fenti összefüggést, az ... jogsértő részletei ugyanis közvetlenül a ... tartalmából és szerkesztetten voltak elérhetőek az olvasó számára.

Bár a II. rendű alperes arra helyesen hivatkozott, hogy nem a szerkesztő, hanem a főszerkesztő felel általában a lap egészében foglalt tartalomért, jelen esetben nem merült fel, hogy a lap címlapján szerkesztőként kiemelt II. rendű alpereshez képest más személy lenne szerkesztésért felelős, az alábbiakra is figyelemmel.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a ...ként a hatósági megkeresés eredménye alapján nincs bejelentve, a lap impresszumában felelős szerkesztő nem szerepel. A perbeli eredeti példány (68.P.20.612/2016/27/F/2.) fedőlapján a társkereső hirdetéseket - a befűzött ... lapokon kívül - nem tartalmazó ... szerepel, a ... adatai közömbösek. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy nem volt bizonyított, hogy a II. rendű alperes címlapon szereplő szerkesztői minőségéhez képest az impresszumban megjelölt „lapszerkesztési és tördelési” tevékenysége a tartalom meghatározása szempontjából miben állt. A cég az impresszum alapján a tartalmat meghatározó felelős szerkesztőnek, vagy főszerkesztőnek nem minősíthető.

A II. rendű alperes promóciós szerkesztői mivoltára hivatkozott, valamint arra, hogy nem tudott arról sem, hogy a neve felkerül a címlapra, ezt azonban semmilyen bizonyítékkal (pl. tanúvallomás) nem támasztotta alá.

A felperes ezzel szemben nemcsak azt igazolta, hogy a II. rendű alperes a címlapon jelent meg, mint a lap szerkesztője, de a csatolt iratok alapján azt is, hogy a II. rendű alperes a ...t és az ...t kiadó, a II.

rendű alperes nevének kezdőbetűit is (Le,A) tartalmazó ... Kft. ügyvezető igazgatója és tagja ...val együtt (68.P.21.684/2012/27/2. sorszám alatti cégkivonat). Úgyszintén ügyvezetője az-vel megtevesztésig hasonló vezérszóval rendelkező társaságnak (68.P.20.612/2016/17/F/7. számú rendőri jelentés). A II. rendű alperes magáról közzétett adatlapjain (68.P.20.612/2016/14, 17/F/3) foglalkozása szerint magazin főszerkesztő, az ... domain tulajdonos által működtetett ...hu honlapján, mint volt szexmagazin főszerkesztő jelent meg (68.P.20.612/2016/27/F/1. iratok). Ezeket a tényeket a II. rendű alperes semmilyen módon nem cáfolta, a közvetett bizonyítékokat gyengítő magyarázatot sem adott. Ilyen összefüggések mellett pedig figyelembe vehető volt az is a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján, hogy a II. rendű alperes - tulajdonosként, ügyvezetőként, a lap külső lapján megjelenő szerkesztőként - az érintett magazinok, a perbeli lapszám szerkesztési folyamatáról részletesebb előadást nem tett, azt állítva, hogy csak promóciós szerkesztő volt és arról sem tudott, hogy felkerül ilyen módon a címlapra. Ez a fenti közvetett bizonyítékokkal együtt szintén arra utalt, hogy a II. rendű alperesnek volt ráhatása a perbeli lapban megjelentekre, annak szerkesztett tartalmáért ő is felelősséggel tartozott, védekezésével a felelősségét kívánta elhárítani.

A II. rendű alperes fentieket cáfoló állításait, promóciós szerkesztői minőségét, az általa hivatkozott tulajdonosi döntést az összefűzés kapcsán semmivel nem bizonyította. A tulajdonosi döntés egyebekben is csak akkor vetheti fel a mentesülést a felelősség alól, ha bizonyította, hogy a lap szerkesztett tartalmának meghatározásáért felelős személy tudta nélkül történt. A II. rendű alperes szerkesztői minősége ellenére nem adott elő ezt alátámasztó, hitelt érdemlő konkrét körülményeket. A II. rendű alperessel a csatolt honlap (68.P.20.612/2016/17/F/5.) szerint partnerkapcsolatban állt ... elfogulatlanak nem tekinthető az ügyben. Írásbeli nyilatkozatát (68.P.20.612/2016/21/A/5.) - amely értelmében a két kiadvány önálló nyomtatására adott le megrendelést -, ugyanakkor megkérdőjelezte azt is, hogy az ... szerkesztett, a fekete-fehér rész nélküli tartalommal volt befűzve.

Az elsőfokú bíróság tévesen hárította a bizonyítási terhet a II. rendű alperesre szerkesztői minvoltának hiánya tekintetében, mert ezzel nemleges bizonyításra kötelezte. Azt azonban a II. rendű alperes terhére kellett értékelni, hogy a fenti, egymást erősítő bizonyítékokkal szemben megfelelő cáfolatot nem adott, ellenbizonyítása eredménytelen maradt.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett arra, hogy a II. rendű alperes szerkesztőként felelt a perbeli jogsértésekért. A Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontjának megfelelően rendelkezett a jogsértés megállapításáról, a b) pontnak megfelelően az eltiltásról és az e) pontnak és a Ptk. 339. § (1), 355. § (1) és (4) bekezdésének megfelelően a nem vagyoni kártérítésről. A II. rendű alperes semmilyen módon nem bizonyította, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, ezért felelősséggel tartozott a nem vagyoni károkért is.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság nem vagyoni kártérítés összegére vonatkozó álláspontjával, annak indokaival is túlnyomórészt egyetértett. Ebben a körben kiemeli, hogy értékelni kellett, miszerint a felperest ért - szexuális megjelenítéssel kapcsolatos - jogsértés kiemelkedő súlyú, több személyiségi jogot is sértett. A kép nagysága a jogsértés súlyát jelentősen nem érinti, a címlapon megjelenés hiánya csak más magazinnal összehasonlítva lenne figyelembe vehető.

Bár a perbeli ... magazin alacsony példányszámú, a már hivatkozott ... cikk szerint a képet az olvasók fedezték fel az ... szexmagazinban, aminek jogsértő részleteit a ... is megjelentette. A hír a fellebbezéssel szemben nem a felperes által, hanem rajta kívül álló okból, a szexmagazinban való megjelenítés következményeként került nagyobb nyilvánosság elé.

Töretlen a bírósági gyakorlat továbbá abban, hogy a több lapban, átvételek útján megvalósuló azonos tartalmú jóhírnévsértéssel okozott nem vagyoni károk esetén a jogsérelmet elszenvedőnek nem kell külön bizonyítani azt, hogy a jogsérellemmel összefüggésben lévő nem vagyoni kára, az elszenvedett egyes hátrányok okfolyamata melyik lapból történt tudomásszerzéssel indult el. Nem foghatott helyt ezért az a fellebbezési hivatkozás, hogy a ... szerkesztéséért felelős személy helyett csak az ... magazinért felelős személyek lehetnek felelősek a nem vagyoni károkért, mivel csak onnan szerezhettek legfeljebb tudomást róla.

A felperest sértő képmásról szóló információ a tanúvallomásokkal is alátámasztottan eljutott a felperes munkahelyére is, és a felperes magyarázkodásra szorult. A megjelenítés és annak következményei a felperest - akinek színésznői szerepe sem ilyen jellegű volt - köztudomásúan is elfogadhatóan rendkívül megviselhették, közismertsége a következményeket súlyosította. A megjelent kép olyan jellegű jogsértés, ami a felperesi színésznőt a produkciós szerződése és személyiségi joga védelme érdekében is okszerűen készíthette perindításra. A per és annak bulvárhírként tárgyalása szintén a perre okot adó kép ... magazinban történő megjelenésének okszerű következménye. Ezért - az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően - az ebből fakadó hátrányokért a képet megjelenítő ... szerkesztéséért felelős II. rendű alperes is felelősséggel tartozott. A felperes azt is igazolta a csatolt honlapokkal (68.P.21.684/2012/F/8, 68.P.20.612/2016/17/F/1,2 cikkek) - melyek egyebek mellett a felperest prostituálnak minősítették -, hogy a „...” produkcióban való szereplésért jutalékot követelő ...sal kapcsolatos per információja is torzult a megjelenéssel és az amiatt indított perrel összefüggően.

Kétségtelen, hogy a felperest nem végérvényesen írták ki a „...” produkcióból, de az elsőfokú bíróság által értékelt tanúvallomások azon része nem volt cáfolható, melyek szerint a perbeli megjelenítés, az ezzel kapcsolatos per, és a botrány országos ismertté válása hátráltatták a felperest abban, hogy a gyermekvállalást követően tartósan visszatérhessen a nagy nézettségű sorozatba. A II. rendű alperes a tanúk által elmondottakat nem cáfolta más bizonyítékkal. A felperesnek a sorozatban való időnkénti megjelenése, csak azt igazolja, hogy a jogsértés a színészi karrierjét nem törte végérvényesen derékba, ezért ez a hátrányok között kisebb mértékben volt értékelhető.

A II. rendű alperes felróhatósága körében az volt nyomatékkal értékelhető, hogy a jogsértést megelőzően tényleges szerkesztői mivolta ellenére nem mérte fel az ilyen tartalom megjelenésének lehetséges következményeit, nem ellenőrizte a forrást, valamint a jogsértést követően szerkesztői felelőssége ellenére és a kiadó ügyvezetőjeként nem tett semmit a nyilvánvaló jogsértés felperest érintő körülményeinek tisztázása és orvoslása érdekében.

A magánszférára és a munkalehetőségekre kiható ilyen jogsértéseknél a bírói gyakorlatban alkalmazott magasabb összegű nem vagyoni kártérítésre, a jogsértés következményeire is figyelemmel a másodfokú bíróság összességében nem találta eltúlzottnak az 5 millió forint nem vagyoni kártérítést.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával szemben azonban nem merült fel olyan Ptk. 344. § (3) bekezdésében foglalt indok, amire tekintettel a kiadó (volt I. rendű alperes) és a szerkesztő (II. rendű alperes) perbeli közös károkozása esetén az egyetemlegesség mellőzhető. Az I. és II. rendű alperessel szemben külön-külön 5-5 millió, összesen 10 millió forint nem vagyoni kártérítés megítélése - a következményeket is figyelembe véve - eltúlzott. Az I. rendű alperessel szemben megítélt 5 millió forint behajthatósága a felelősség szempontjából közömbös.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az egyetemlegesség mellőzése tekintetében részben megváltoztatta és a II. rendű alperest az I. rendű

alperessel egyetemlegesen kötelezte a nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

A fellebbezés az egyetemlegesség tekintetben eredményre vezetett. Az I. rendű alperessel szemben jogerősen elbírált, fellebbezéssel nem érintett 5 millió forinthez és ahhoz tartozó perköltséghez képest fennmaradt 10 millió forintból a II. rendű alperes vonatkozásában is elutasításra került 5 millió forint, a pervesztesség-pernyertesség aránya ezért a hatályon kívül helyezést megelőző eljárás, illetve a fellebbezéssel nem érintett rész figyelembe vételével a II. rendű alperes vonatkozásában egyenlő volt.

A másodfokú bíróság ezért - az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó rendelkezését is részben megváltoztatva - az első-, másodfokú-, valamint a felülvizsgálati eljárás költségeiről akként döntött a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, hogy a felek költségeiket maguk kötelesek viselni. Ennek megfelelően a hatályon kívül helyezést megelőző eljárásban született, volt I. rendű alperest terhelő 300.000 forint illetéket nem érintve, a fennmaradó 600.000 forint kereseti, 400.000 forint fellebbezési, és 500.000 forint felülvizsgálati illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és a Pp. 81. § (1) bekezdésének megfelelően határozott.

Budapest, 2018. április 13.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró